CANNEN SPIRITUEL AR BUHÉ SANTÈS MARI-EGYPTIANÈS...

K Mary, Saint, of Egypt

3434. d. 7.

CANNEN SPIRITUEL

Ar buhé Santès Mari-Egyptianès.

Compagnoneh, pliget guenoh
Me cheleuèt d'expliquein d'oh
Hent en ihuerne hac hent en Nean :
Ag eu eu choéget er guellan.

Cleuet buhé hs penigen
Ur béhourès Egyptien,
E zou ur sctiir sclær d'en dud youanq
E ma dangerus eu hent franq.

Ardro en ouaid a zeuzec vlai,
Guet er bed amouédet ma oai,
E quittas hé zud ha zevri,
Eit bihuein franq d'hé fantasi.

D'er guér Alexandri hanhuet
É has guet hé lennad sorcet ;
Enou é clasquas galantage,
Mamen ag el libertinage.

D'er filsgeu, corol hs fest,
De gompagnoneah divodest,
Mari er guetan e ridé,
En dehuéhan é sortié.

Mar cleué mara sonneu sod,
Hi e laré muihan bé lod :
Én ur guir, ne oé renavi
Capable de zesquein dehi.

Ér fin scuéh é Alexandri,
Hi e blant én hé fantasi
De ridec bro, cit cavouit hoah
Lous pé loussoh compagnoneah.

Ardro Gouil er Grnéz é cavas
Ur vanden tud én hirreah bras
De hum ambarquein eit monnet
D'en doar santel é perhindet.

E Jerusalem én ou æz
E vennènt bout quênt Gouil er Groéz :
Mari guet-hai e ambarcas
Guet chonge a gavouit fortun vras.

E Jerusalem arrihuet,
Ne glasqué meit tud dirollet ;
Hé fligeadur oé dibauchein
En nemb e garé hi hantein.

Haval-oé é falé dehi
Dannein quement dén oé guet-hi :
Calz e ra hoah er memb michér,
Hemh discoein quer splan en dangér.

Pe huélas er pardon digueor,
Hi e dostas ehué d'en or,
Non-pas eit adorein Croéz Doué,
Mæs dré væn curiosité.

Peb-unan æz e antréé
Hemh resistance, a pe garé ;
Ha hi, nameit bet en trezeu
Ne ellé avance hé faseu.

Diue-hnéh douguet guet er mah bras,
Monnet én ilis e lusquas :
Hoah é assai un dairvèd gùéh,
Mæs arrestet-oé bet divéh.

Nezé guet er souéh ponnerran
E tistroas doh-t-hi hé hunan :
Scoein e ré crihne ar hé halon,
Guet glahar ha coutrition.

Ah ! Mari, infâm péhourès !
Ché-té neoah chomet ér mès :
Ne vèo quet en doar beniguet
Ma vei guet er réral caiget.

Ér fin, pe zas dehi gùélet
Limage er Huérhiès ér porchet,
Chonge e zas dehi hi fedein
D'hi secour de hum gorrigein.

Gùérhiès Vari, gùir Vam de Zoué,
Pedet ma changein a vuhé :
Avocadès d'er béherion,
Hum impléet hinihue eit on.

Gnulennet guet Doué ma ellein
Én Tample santel antréein,
Eit adorein er Groéz sacret
Dré béhani é omb preuet.

Ha me bromet a huir galon,
P'em bou groeit men devotion,
E quittein a zevri er bed,
Eit gobér penigen calet.

Goudé m'hi doé groeit hé feden,
Ha promettet changein a grèu,
Hemb poén én Tample é antréas,
Ha de voquein d'er Groés é has.

Péh tarh calon pe gonsidér
Er gloès hi dés groeit d'hé Salvér,
P'en dé gùir, dré hur péhedeu,
E refresquamb é Houlieu.

Hé devotion achihuet,
Hi e retornas consolet
Dirac Limage hé Patromès,
D'hi fedein de vout hé mæstrès.

Gùérhiès, emé-hi, desquet d'eign
Er péh e zesir Doué gueneign,
Ha discoeit d'eign mèn é houlen
Ma hein d'hobér me fenigen.

Quentéh é eleuas ur voéh douce
E prononcein dehi didrous:
En tu-hont d'er riviér Jourdæn
E rebet é peah penigen.

Dré ur bouvand é tremeinas,
Ha doh treid ur Bélêg é ras
Reih a hé buhé diléal
Ur govézion général.

Quêot commance é holhas hé fen
Hac hé zreid é deur er Jourdæn;
Péhani en doé cherviget
De vadéein Salvér er bed.

En trenoz hé hovézion,
E tostas d'er Gommunion;
Hac é trézas er riviér
Guet ur bourvæsion distér.

Dôn én un deserh en hum dennas:
Enou pêl-amzér é vihuas
En abandon a hé buhé
De brovidance en Eutru Doué.

Enou quetan ma oé gùélet
Oé guet un tad Zozim hanhuet,
E oé oueit dré zevotion
En deserh d'hobér oræson.

Pe oé en Tad-cé é peden,
Ean e huélas étal ur huen
El un æsquæd e havalé
Doh un dén, revé ma credé.

Eit bout surroh ag en effet,
Diffon é hss bet en andret;
Mæs hi, quentéh m'er remerquas,
A zirac-t-on é achappss.

Spurmsntet en doé bet neoah
E oé ur voès, dré ma oé nuah:
Hac ean e ridas sr hé lerh
Beannan ma ellé én deserh.

A vusnl ma tosté dehi,
En ur ouilein é conze doh-t-hi:
Semblein e ra p'hé honsidér
Grillet d'en hiaul, d'er goal-amzér.

Me hoér, em'ean, ne déhet quet;
Eit on-mé n'hou pou droug erbet;
Credet erhat é on forh coh,
Ne houlennan meit conze doh-oh.

Quentéh é rescondss poset:
Me zou moès nuah èl ma huélet;
Rsc-cé, mar fal d'oh conze dobeign,
Reit d'eign hou mantel d'em golein.

Pe oé goleit honestemsnt,
Hi er saludas humblemsnt,
En ul laret: Bélèg Zosim,
Beniguet ur voès lein s grim.

En Tsd e houlennas guet-hi
Pihue-oé hac a behan oé-hi;
Péguehet quênt é oé enbet,
Ha penaus en hi doé bihuet.

Allas! me zou, e rescondas,
Egyptién, péhourès vras:
Seih vlai sr-n-uiguénd pèn-d'en-hèu
E on bet ur verh digampen.

Dré aboeissance m'el larou,
Seih vlai ha deu-uiguéed e zou
Pe mès renonciet d'er bed
Eit bibuein él léh m'em guélet.

Durant aeintêc vlai mé mèa bet
Ameo doh-eign brezel calet,
Ha me horv e venné peh taul
Diatroein doh er bed, doh en diaul.

Pe santen en tantation,
Me lusqué de Zoué me halon,
Me bedé Jésus de rein d'eign
Courage ha nerh de resistein.

Er seiotêc vlai-zé tremeinet,
Peah ha græceu bras e mès bet
Dré intercession er Huérhiès,
Mam de Zoué ha me Patromès.

A p'en doé Mari rescondet
Ol d'er péh en doé gouleonet,
Hi er pedas de vout segret
Quebet ma vezé bihuct.

Humbl en er suplias open
De zonnet dedal er Jourdæn
Er Rieu-bemb-lid guet un Hosti,
Eit rein é Sacremant debi.

Er Rieu-hemb-lid, hemb faut erbet,
Zozim e yas d'el léh merchet,
Guet un Hosti én ur Ciboér,
Ha fréhigueu én ur bannér.

Él n'hi gnélet quet arribuet,
Ar hé divout é oé poéniet:
Er fin, imbèr hé parissas,
Dirac-t-on quentéh é stouyas.

Goudé m'hi doé groeit hé feden
Ha recenet en assolven,
Hi e souplaa a huir galon
Eit receu er Gommunion.

Hé devotion aebihuet,
Hi e bèd en Tad beniguet
De zoouet hoah er blai arlerh
D'hi visitein én hó deaerh.

Zozim e yaa ér pèn er blai;
Mæs énep léh n'hi remerquai:
Er fin ean hi hav tremeinet,
Etal hé horve é huél scrihuet:

Me Zad, interret corv ur voès
Hanhuet Mari er béhourès,
Ha pedet eit on tremeinet
En dé mei bet Mab Doué marhuet.

Doh er scritur é houyas net
E oé Mari en hé hanhuèt,
Hac é oé er blai quênt marhuet,
En trenoz m'hi doé recenet.

Poéniet-ué eit hi ioterrein,
Pe zaz ul lion de basaein,
De héhaní é ras tostat
D'hohér un toul eit hi laquat.

Nezé Zozim en dès changet
E oé mad ma vezé brudet
Er marveil zé a hræce Doué,
Rac-eé é scrihuas hé buhé

Tud youanq, reih é houyet hermen
Buhé, penigen, marhue honnen;
De béhein jamæz n'hum daulet,
De chervige Doué en hum bloëstret.

CANNEN SPIRITUEL

Ar gonversion Mari-Madelæn.

M'ieuan, admiret binihue guet péh caranté
É receu Doué er péhour e chaoge a vuhé;
Diarben couveraioo Mari-Madelæn :
El d'hi eu hur galhue ehué d'hobér peoigen.

É gré ma oé hur Salvér é perdêg ér bed,
Paud e yé d'er cheleuet, hac e oé touchet;
Mæa Madelæn ne chongé meit ér braguereah,
Ér bobanceu, én hoari, é cajolereah,

Un hoær hi doé, hanhuet Marth, e oé aourcius
De moouet, a pe ellé, de gleuet Jésoa :
Houuen guet cliif e huélé hé hoær é ridêc
D'en assambléieu é léh monuet d'er pérdêg.

Marth hi suplié lièa, guet gùir intampi,
De monoet aboel ur huéh d'er perdêg guet-hi :
Un dén santel, emé-hi, aou deit d'hun desquein,
En ol e ya d'er hleuet, deit ehué guenein.

Non-pas, emé Madelæn, ne yein quet guenoh,
Pe gouzet ag eu treu-zé, caz em bé doh-oh :
Neo dé quet eit catechén nac eit perdéguen
E vragan, èl ma buélet.... Foui d'hou ç'aviseu.

Allaa, me hoær Madelæn, hum zallein e ret :
En daoué, eo treu cair-zé e hoèa recenet
Guet Doué aveit er chervige ha prenein en Nean,
Ha guet-hai en hum zannet, hui hac hon nessan.

Guet a sourci e laquet eit pligein d'er bed,
Hemb jamæs coutantemant én-ah ne gavet!
Hoah ur huéh, sentet doh-eign; deit devat un dén
E aisco de hep-unan remæd doh é hoén.

Pe vemb tro-ba-tro dehou, èl devedigneu,
Ean e leine bet én dôu a hur haloneu;
Hs quemen hani er bleu guet sincérité,
E avoué é lar d'en ol reih er buirioné.

É face e zou gracius, læn a vajesté,
É gonzeu e zou tan-flam : me gred é ma Doué;
Blamein e ra er bed fol guet é gustumen,
Crial e ra ag é nerh énep d'er vinceu.

Chetu, me hoær Marth, erhoalh : me gréd é fal d'oh
Hum vêlein a berdêg d'eign; goarnet tout eit oh.
Neoah aveit pligein d'oh me yei d'er hleuet,
Eit gout hac ean zou abil èl ma teviset.

En trenoz a vitin mad, Mari e sàuas
Eit hum aquipein d'hé chonge bràuan ma ellas;
Hé fèn e oé goarnisset a zismanteu :
Gusquet-oé él ur Rouannès dé hé æredeu.

Ér guis-cé é huélér hoab en dud youanq bamdé
E monnet d'er pardonien dré sod vanité.
Mari ag er ré guetan arrihue én dachen,
E hum laq èl léh ihuel hac e sàu hé fen.

Guet Jésus hi e gleu reih : en nemb son de Zoué
E lausq er pligeadurieu, er gloër, en danné :
Ret-é quemér en hènt stréh eit cavouet er peah,
Rac en hènt franq e gondui d'en tristedigueah.

Quentéh Mari-Madelæn, touchet én effet,
E lar doh-t-hi hé hunan : Hennéh zou Profet :
Doh é sèl quer gracius, mé mès er greden
E receuou guet trubé er gueab Madelæn.

Er bugul mad, e lar-ean, e hum sacrefi
Aveit dastum é zevèd, pe zant de fari;
Ean e rid bean ar ou lerh, hac ar é ziscoai,
Ou sam douciquean ma èl : bràu é conze doh-t-hai.

Madelæn ne ellé mui pad guet hé balonad,
Méb hi dès doh hum sellet ; ponnér é huanuad.
D'er guér é retorn a bær, guet er ferm propos
De hum zilnui doh er bed, quênt quemér repos.

Strinquein e ra pêl doh-t-hi bé bragueriaseu,
Hé dillad caër, bé dantel, bé diamanten ;
E han, emé-hi, quentéh aquêrb d'ou losquein,
Guet eune ne seben guet-hai hoah de zivarchein.

Non pas, me hoær, emé Marth, ne losquet nitra,
Gùel é ou rein d'en dud peur : chairret-ind enta ;
Mæs quêrhet devat Jésus zou é ty Simon ;
Guet-ou a hou fal vubé goulennet pardon.

Ya, me hoær Marth, é ban de sentein doh oh,
P'em bebé er groeit guerço, me vebé æssoh.
E han a-bên de gavouet ur Bugul quer mad ;
Mæs ma ne bréz me receu, péh ur galonad !

Mé stouynu étal é dreid, ha guet parfumen
M'ou frottou ha m'ou golbou net guet men dareu ;
Guet mem bleàu en ou zorehein, eit ma vou gouyet
E sacrefian en treu e gâren ér bed.

Madelæn, én ur monnet de balæs Simon,
E hum santas troublet d'en tantation ;
En diaul e bouis ar nehi, dré é soliteu,
De aistroein hoah doh er bed un déiad pé deu.

Petra-zoo, ha mèn é hès, lar, merh diavis ;
Sèl-té hantér nuab : discoeit vei sur guet er bis :
Quei d'er guér, hum husq bràu, guet eon ne vebès
Mehequeit dré er ruyeu avel ur follès.

Pêlla, satan miliguet, emé Madelæn,
Hum hloëstret e mèa aquêrb d'hobér penigen :
Me yei de gavonet Jesus, coustet e goustou,
Promettet e mès eit mad hout fidel dehou.

Mari, arribuet ma oé é palæs Simon,
E stouy étal treid Jesus guet devotion:
Hé homportement e oé ur merche assuret
E condanné guet glahar hé buhé passet.

Pe zas d'er Farisién sellet péh doh-t-hi,
Ne grèd quet é oé Jésus Profæt a zevri;
Pe hanàuehé, e m'ean, er péh hi dès groeit,
N'hi lausquehé quet èl-cé de voquein d'é dreid.

Jésus, d'er gueih péherion perpet avocad,
E ziguemér Madelæn é quis un tad mad:
Moès, e-m'eau dehi quentéh, mé ra d'oh pardon,
Rac m'em hâret a zevri a greis hou calon.

Un dé ma oé guet Jesus, hé ol caranté,
Cleuet e gonzeu divin e ré hé ol joé,
Marth e hum glêm a be hoær ne zé d'hi secour
D'alleiga é brèd de Jésus, d'hobér hé labour.

Marth, ah, Marth, emé Jésus, rai en hum sorbet:
Un dra hemb quin zon reqnis, er gohér zou ret:
Hou ç'hoær en dès sur choéget el loden ghellan,
Ne vou quet lamet guet-hi ér hed nac én Nean.

Pe bruecfiêt Jésus, Mari doh é Groés
E hum staguas, hé halon mâlet guet er gloéz:
Enou, guet é Oaid sacret é caige hé dareu,
A zesir hi oé lodêc én é souffranceu.

Hé haranté doh Jésus ne andaré quet
De hêllat tam doh er bé ma oé interret:
Hi hé dès bet en inour ehué d'er güélet
Goudé mei ressuscitet, quênt en Discipled.

Ér fin, losquet guet en tan a hé haranté,
Hi e glasq ul léh cuhet eit hum gol é Doué:
Aman é rein pénigen quehet ma vihnein,
Guet ur Grucefi ém dorn eit me honfortein!

Suppliamb chué Jésus guet devotion,
De vlottat hur haloneu guet contrition
Ma vehemb èl Madelæn gùir convertisset,
Ha goudé èl d'hi én Nean a bloër curunet.

El-cé revou groeit.

É Guénèd, è ty J.-M. Galles.

by Google